

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 25 november 2011 in zaak
nrs. 11/34589 en 11/34588 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 25 oktober 2011 heeft de minister, voor zover thans van belang, een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 november 2011 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. De staatssecretaris betoogt in grief 1 dat de voorzieningenrechter ten onrechte de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten niet terughoudend heeft getoetst en zijn eigen oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas in de plaats heeft gesteld van dat van de staatssecretaris. Anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, heeft hij zijn standpunt dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist en daarom ongeloofwaardig is, deugdelijk gemotiveerd, aldus de staatssecretaris.

2.1. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 11 december 2008 in zaak nr. 200804039/1; www.raadvanstate.nl), mogen, indien aan een vreemdeling een omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) is tegengeworpen, ingevolge het eerste lid van dat artikel, mede gezien de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Kamerstukken II 1998/99, 26 732, nr. 3, p. 40-41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het asielrelaas van die vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval positieve overtuigingskracht uitgaan.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 9 januari 2008 in zaak nr. 200706294/1; www.raadvanstate.nl), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door een vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de

verantwoordelijkheid van de staatssecretaris en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst. De maatstaf bij die te verrichten toetsing is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van het relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

2.2. De voorzieningenrechter heeft overwogen dat de staatssecretaris artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f, van de Vw 2000 in redelijkheid aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen. Nu de vreemdeling geen hoger beroep heeft ingesteld, staat dit oordeel in rechte vast. Van het asielrelaas dient derhalve positieve overtuigingskracht uit te gaan.

2.3. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 25 oktober 2011, en het daarin ingelaste voornemen daartoe, op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist. Daartoe heeft hij uiteengezet dat hij de verklaringen van de vreemdeling over zijn ontvoering door Al Shabaab niet aannemelijk acht. Nu de vreemdelina niet kan zeggen waar hij op de weg tussen zijn woonwijk in en het deel van die stad dat door de regeringstroepen wordt gecontroleerd door is gezien, valt niet in te zien dat hij, wegens het lopen langs die weg, door die organisatie als spion voor de overheid werd gezien. Evenmin valt volgens de staatssecretaris in te zien dat hij niet onmiddellijk werd opgepakt toen hij omstreeks 10 mei 2011 van naar een dokter in het door de regeringstroepen gecontroleerde deel van Mogadishu reisde en dat, zoals hij heeft verklaard, de inval van in zijn huis eerst op 13 mei 2011 plaatsvond.

De verklaringen die de vreemdeling over zijn gevangenschap heeft afgelegd, heeft de staatssecretaris evenmin aannemelijk geacht. Niet valt in te zien dat de vreemdeling meer dan een maand is vastgehouden, zonder te zijn ondervraagd, te meer nu niet is gebleken dat hij voor een belangrijk persoon zou zijn. Voorts valt de verklaring van de vreemdeling dat hij meer dan een maand gevangen is gehouden niet te rijmen met zijn verklaring dat geen genade kent en onmiddellijk mensen vermoordt. Dat hij, zoals de vreemdeling heeft verklaard, voor de rechtbank moest verschijnen en het enige tijd duurde voordat aan zijn zaak kon worden toegekomen, heeft de staatssecretaris niet gevolgd. Uit het algemeen ambtsbericht inzake Somalië van de minister van Buitenlandse Zaken van september 2010 blijkt dat rekrutering door plaatsvindt onder dwang of bedreiging met de dood, dat gevechtstechnieken gebruikt waarbij burgerdoden vallen en dat de bevolking geïntimideerd wordt in de gebieden die heeft veroverd. Niet valt in te zien dat die organisatie op de door de vreemdeling gestelde, coulante wijze met hem is omgegaan.

Voorts heeft de staatssecretaris de verklaringen van de vreemdeling omtrent zijn ontsnapping ongeloofwaardig geacht. Daartoe heeft hij

uiteengezet dat de gestelde ontsnapping meermalen aan de orde is geweest tijdens het nader gehoor en dat de vreemdeling toen heeft verklaard dat de kamer waaruit hij is ontsnapt bestond uit stenen met cement ertussen en dat hij is ontsnapt door de stenen er vanaf te gooien. In de correcties en aanvullingen op het rapport van nader gehoor heeft hij echter verklaard dat de kamer een dak van golfplaten had, die door er hard tegenaan te slaan, losraakten, waardoor hij er tussendoor kon kruipen. Behalve dat de verklaringen tijdens het nader gehoor afwijken van die in de correcties en aanvullingen, heeft de staatssecretaris niet aannemelijk geacht dat de vreemdeling op deze eenvoudige wijze heeft weten te ontsnappen, dat er geen bewaker voor de deur stond en dat hij ongezien heeft kunnen wegrennen, te meer nu het blijkt de verklaringen van de vreemdeling een afgelegen plek betrof.

De staatssecretaris heeft zich ten slotte op het standpunt gesteld dat de verklaring van de vreemdeling dat hij al sinds 2009 problemen van de zijde van heeft ondervonden, doordat hem vaak benaderde waarbij hem de door die organisatie voorgestane versie van het geloof werd opgelegd en werd gezegd dat hij zich moest aansluiten, niet aannemelijk is. Volgens de staatssecretaris valt niet in te zien dat tussen 2009 en zijn vertrek uit Somalië in juli 2011 geen concrete handelingen jegens hem heeft ondernomen. Nu de vreemdeling heeft verklaard dat hij zonder problemen kon reizen, ook als hij controleposten van Al Shabaab moest passeren, doet de verklaring dat hij al sinds 2009 problemen van de zijde van die organisatie heeft ondervonden verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, aldus de staatssecretaris.

2.4. De voorzieningenrechter heeft overwogen dat de staatssecretaris, gelet op het asielrelaas van de vreemdeling en de informatie uit openbare bronnen over en over in het bijzonder, in het besluit van 25 oktober 2011 niet deugdelijk heeft gemotiveerd waarom hij het asielrelaas van de vreemdeling ongeloofwaardig acht. Dit geldt volgens de voorzieningenrechter met name voor de verklaringen van de vreemdeling over de al eerder door hem ondervonden problemen met nu zijn asielrelaas op dit punt geheel in lijn is met hetgeen hierover uit openbare bronnen bekend is. Daartoe heeft hij overwogen dat uit het asielrelaas van de vreemdeling blijkt het in Somalië in het algemeen door elkaar bestrijdende partijen snel verdacht gevonden wordt wanneer iemand van de ene partij meermalen heen en weer reist naar een gebied waarover de andere partij de controle heeft, met name als het een jonge man is die heen en weer reist, dat de vreemdeling moest reizen tussen een gebied dat door de regeringstroepen wordt gecontroleerd en een gebied dat onder controle staat van), dat er maar één weg is om van het ene naar het andere gebied te komen en dat de inval in zijn huis door heeft plaatsgevonden nadat de vreemdeling voor de tweede keer naar een dokter in het door de regeringstroepen gecontroleerde deel van Mogadishu was gereisd om zijn medicijnen op te halen. Gelet op deze verklaringen en nu in het algemeen ambtsbericht inzake Somalië van de minister van Buitenlandse Zaken van mei 2011 (hierna: het ambtsbericht van mei 2011) is vermeld dat Al Shabaab reisbewegingen in de gaten houdt, heeft de staatssecretaris niet in redelijkheid tot de conclusie kunnen komen dat niet valt in te zien dat de

vreemdeling, wegens het lopen langs een bepaalde weg, door als spion voor de overheid werd gezien en dat het bevreemdend is dat hij eerst op 13 mei 2011 door die organisatie is opgepakt en meegenomen.

Voorts heeft de staatssecretaris volgens de voorzieningenrechter niet in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten dat de vreemdeling ruim een maand door [] is vastgehouden zonder te zijn ondervraagd, nu uit informatie uit openbare bronnen blijkt dat [] in de gebieden die onder controle staan van die organisatie willekeurig en naar eigen goeddunken macht uitoefent en niet op eenduidige wijze met gevangenen omgaat.

Evenmin heeft de staatssecretaris volgens de voorzieningenrechter de verklaringen van de vreemdeling over zijn ontsnapping in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten, nu hetgeen hij hierover in de correcties en aanvullingen heeft aangevoerd niet tegenstrijdig is aan zijn verklaringen tijdens het nader gehoor, maar slechts een aanvulling daarop behelst.

2.5. Door aldus te overwegen, heeft de voorzieningenrechter zich niet beperkt tot de toets of de door de staatssecretaris gegeven motivering diens standpunt kan dragen. De voorzieningenrechter heeft, door die motivering ondeugdelijk te achten, omdat naar zijn oordeel de door de vreemdeling afgelegde verklaringen in lijn zijn met hetgeen uit openbare bronnen bekend is en hetgeen de vreemdeling in de correcties en aanvullingen heeft aangevoerd niet tegenstrijdig is aan zijn verklaringen tijdens het nader gehoor, zijn eigen oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas in de plaats gesteld van dat van de staatssecretaris en in zoverre de toetsing niet met de vereiste terughoudendheid verricht. Gelet op het hiervoor weergegeven toetsingskader en de door de staatssecretaris gegeven motivering in het besluit, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van de vreemdeling de vereiste positieve overtuigingskracht mist en daarom ongeloofwaardig is.

Grief 1 slaagt.

3. Volgens paragraaf C4/2.3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), welke paragraaf bij besluit van 9 december 2010, nummer WBV 2010/18, is gewijzigd, wordt aangenomen dat, wanneer de vervolging of de dreiging van een behandeling in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 uitgaat van de centrale overheid of van aan de overheid gelieerde organisaties, er geen binnenlands vlucht- dan wel vestigingsalternatief is. Een uitzondering is mogelijk in de situatie, waarin de overheid nog maar in een beperkt gebied feitelijk de macht uitoefent. Ook kan er een vlucht- of vestigingsalternatief zijn, indien de vervolging uitgaat van de lokale overheden en de centrale autoriteiten elders wel bescherming bieden, of in de situatie dat bescherming niet wordt geboden door de overheid, maar door derden. Voorts vermeldt deze paragraaf dat bij de beoordeling of een deel van het land van herkomst voldoet als vlucht- of vestigingsalternatief op grond van artikel 3.37d, tweede lid, van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de vreemdeling op het tijdstip waarop

de beslissing op de aanvraag wordt genomen. In de volgende gevallen kan volgens voormelde paragraaf in redelijkheid van de vreemdeling worden verwacht dat hij zich naar elders in het land van herkomst begeeft:

- a. het gaat om een gebied waar voor de vreemdeling geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen bestaat;
- b. de vreemdeling kan op veilige wijze toegang tot dat gebied verkrijgen; en
- c. de vreemdeling kan zich in het gebied vestigen en van de vreemdeling kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij in dat deel van het land verblijft.

3.1. Bij besluit van 22 september 2011, nummer WBV 2011/13, is paragraaf C24/24 van de Vc 2000, waarin het landgebonden asielbeleid ten aanzien van Somalië is weergegeven, gewijzigd. Onder punt 7.2 van die paragraaf, dat ziet op het vlucht- dan wel vestigingsalternatief, is vermeld dat het algemene beleid, zoals weergegeven in paragraaf C4/2.3 van de Vc 2000, van toepassing is. Voorts is vermeld dat aan een vreemdeling uit Mogadishu, die niet behoort tot een van de niet-Somali minderheden, louter een vestigingsalternatief in de overige delen van Centraal- en Zuid-Somalië kan worden tegengeworpen, indien de vreemdeling nauwe familiebanden heeft in het gebied waar hij naartoe terugkeert, waarbij de familie in staat moet zijn hem opvang en ondersteuning te bieden, en de vreemdeling zich niet hoeft te vestigen in of hoeft te reizen door een gebied dat onder controle staat van , tenzij hij in staat kan worden geacht zich te handhaven onder de regels van . Volgens deze paragraaf zal de toets of er een vestigingsalternatief is, met inachtneming van de hiervoor geschetste uitgangspunten en het algemene beleid inzake het vestigingsalternatief, op individuele basis plaatsvinden.

4. De staatssecretaris betoogt in grief 2, voor zover thans van belang, dat de voorzieningenrechter in het kader van de beoordeling of hij de vreemdeling in redelijkheid een vestigingsalternatief heeft kunnen tegenwerpen ten onrechte heeft overwogen dat hij, door louter te bezien of in Centraal- en Zuid-Somalië zich de uitzonderlijke situatie voordoet, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, en of een verblijf in Centraal- en Zuid-Somalië wegens de slechte humanitaire situatie aldaar in strijd is met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), een te beperkte uitleg heeft gegeven aan de in paragraaf C4/2.3.2 van de Vc 2000 opgenomen voorwaarde dat de vreemdeling zich elders in Centraal- en Zuid-Somalië kan vestigen en van hem redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land verblijft. Hiermee heeft de voorzieningenrechter volgens de staatssecretaris blijk gegeven van een onjuiste lezing van het besluit, nu hij daarin gemotiveerd heeft uiteengezet dat en waarom aan die voorwaarde is voldaan, waarbij hij niet alleen is ingegaan op de twee door de voorzieningenrechter genoemde aspecten.

4.1. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 25 oktober 2011, en het daarin ingelaste voornemen daartoe, ten aanzien van de in

paragraaf C4/2.3.2 van de Vc 2000 onder c genoemde voorwaarde op het standpunt gesteld dat de vreemdeling zich redelijkerwijs elders in Centraal- en Zuid-Somalië kan vestigen. Voor dat standpunt heeft hij in de eerste plaats van belang geacht dat zich buiten I niet de uitzonderlijke situatie voordoet, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000. Voorts heeft hij van belang geacht dat uit het ambtsbericht van mei 2011 weliswaar blijkt dat de humanitaire omstandigheden in geheel Somalië slecht zijn, maar dat niet is gebleken dat die omstandigheden in de gebieden buiten I zodanig slecht zijn dat die op zich al leiden tot de conclusie dat verblijf aldaar in strijd is met artikel 3 van het EVRM. Daarnaast heeft de staatssecretaris in aanmerking genomen dat de beoordeling of de vreemdeling zich elders in Centraal- en Zuid-Somalië kan vestigen mede kan afhangen van het bestaan van familie- en clanbanden. Dienaangaande heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling heeft verklaard dat zijn vader, de broer van zijn vader en diens kinderen in het dorpje , op het platteland, wonen. Dat het leven op het platteland en in het dorp van zijn vader moeilijk is, betekent volgens de staatssecretaris niet dat de vreemdeling zich daar niet kan vestigen. Voorts heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat in dat dorp blijkens de verklaringen van de vreemdeling ook stamgenoten van hem wonen en dat hij niet behoort tot een minderheidsclan. In dit verband heeft de staatssecretaris gewezen op openbare bronnen, waaruit blijkt dat clans weliswaar niet altijd effectieve bescherming meer kunnen bieden, maar dat de hierdoor geboden veiligheid, met name in rurale gebieden, niet geheel verdwenen is en dat de veiligheidssituatie voor mensen in hun eigen clangebied ten opzichte van andere gebieden relatief goed is. Gelet op het voorgaande kan de vreemdeling elders in Centraal- en Zuid-Somalië verblijven onder omstandigheden die naar plaatselijke maatstaven gemeten als normaal zijn aan te merken, aldus de staatssecretaris.

4.2. Gelet op de motivering van het besluit, zoals hiervoor weergegeven, betoogt de staatssecretaris terecht dat de voorzieningenrechter blijk heeft gegeven van een onjuiste lezing van dat besluit. Door te overwegen dat de staatssecretaris louter heeft gezien of in Centraal- en Zuid-Somalië zich de uitzonderlijke situatie voordoet, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, en of een verblijf in Centraal- en Zuid-Somalië wegens de slechte humanitaire situatie aldaar in strijd is met artikel 3 van het EVRM en hij hiermee een te beperkte uitleg heeft gegeven aan de in paragraaf C4/2.3.2 van de Vc 2000 onder c genoemde voorwaarde, heeft de voorzieningenrechter niet onderkend dat de staatssecretaris bij de beoordeling of aan die voorwaarde is voldaan tevens het bestaan van familie- en clanbanden heeft betrokken.

Grief 2 slaagt.

5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen overigens in grief 2 is aangevoerd behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 25 oktober 2011 worden getoetst in het licht van

de daartegen in eerste aanleg aangevoerde beroepsgronden voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

6. De vreemdeling heeft betoogd dat de staatssecretaris zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat voor hem een vestigingsalternatief in Centraal- en Zuid-Somalië bestaat. Daartoe heeft hij aangevoerd dat de staatssecretaris niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat is voldaan aan de drie in paragraaf C4/2.3.2 van de Vc 2000 neergelegde voorwaarden. Voorts heeft de staatssecretaris niet onderkend dat aan uit Mogadishu afkomstige vreemdelingen eerst een vestigingsalternatief kan worden tegengeworpen, indien behalve aan die voorwaarden, ook aan de in paragraaf C24/24.7.2 van de Vc 2000 gestelde, aanvullende voorwaarden is voldaan, hetgeen niet het geval is, aldus de vreemdeling.

6.1. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 25 oktober 2011, en het daarin ingelaste voornemen daartoe, in het kader van de beoordeling of er voor de vreemdeling een vestigingsalternatief in Centraal- en Zuid-Somalië bestaat, allereerst op het standpunt gesteld dat de dreiging voor de vreemdeling is gelegen in de omstandigheid dat zich in Mogadishu de uitzonderlijke situatie voordoet, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 en deze niet is gerelateerd aan individuele, persoonlijke vrees. De vreemdeling heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij in Mogadishu een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM in verband met zijn individuele, persoonlijke omstandigheden. Derhalve kan hij zich aan een dreigende schending van dat artikel onttrekken door zich te vestigen in een plaats gelegen buiten het gebied waar zich die uitzonderlijke situatie voordoet, zodat aan de in paragraaf C4/2.3.2 van de Vc 2000 onder a genoemde voorwaarde is voldaan, aldus de staatssecretaris.

Met betrekking tot de onder b gestelde voorwaarde heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat er voor de vreemdeling in het algemeen geen beletselen zijn om Somalië, over land of via luchtverkeer, in te reizen en er bij voorbaat geen beletsel bestaat om door te reizen naar het beoogde gebied van verblijf in Centraal- en Zuid-Somalië. Hiervoor heeft hij verwezen naar het ambtsbericht van mei 2011, waarin is vermeld dat Somaliërs die terugkeren naar Centraal- en Zuid-Somalië, voor zover bekend, bij inreis geen hinder ondervinden van de lokale autoriteiten, dat het internationale vliegveld van _____ onder controle staat van de Transitional Federal Government (hierna: de TFG), gesteund door troepen van de African Union Mission in Somalia (hierna: de AMISOM), dat vanaf het vliegveld dan wel een andere plaats van inreis over land de beoogde plaats van verblijf kan worden bereikt en dat de verbindingsweg vanaf het vliegveld door de AMISOM wordt beschermd en als relatief veilig kan worden beschouwd. Daarnaast blijkt uit het ambtsbericht dat binnen Somalië de bewegingsvrijheid niet wordt ingeperkt door regelgeving en dat toegang tot de andere districten binnen Centraal- en Zuid-Somalië niet wordt ontegd. Voorts heeft de staatssecretaris verwezen naar het rapport van het United Kingdom Home Office, "Somalia: report of fact finding mission", van 8 oktober 2010, waaruit blijkt dat ook het reizen binnen de door Al Shabaab gecontroleerde gebieden van Centraal- en Zuid-Somalië mogelijk en relatief

veilig is. Weliswaar kan, zoals in het rapport is vermeld, de veiligheidssituatie beperkingen opleggen om binnen Centraal- en Zuid-Somalië te reizen, maar het willekeurig geweld in de gebieden buiten Mogadishu is minder intensief dan in de stad zelf en in de praktijk reizen veel mensen binnen Centraal- en Zuid-Somalië, ook in de door Al Shabaab gecontroleerde gebieden. Ten slotte wordt er in het rapport melding van gemaakt dat Somalische burgers die geen banden hebben met de TFG in het algemeen geen problemen ondervinden bij het passeren van controleposten. Gelet op deze informatie en nu voorts niet is gebleken dat reizen naar dan wel toegang verkrijgen tot een gebied buiten Mogadishu voor de vreemdeling niet tot de mogelijkheden behoort, nu hij heeft verklaard dat hij zonder problemen in maart 2011 naar zijn vader op het platteland is gereisd en zonder problemen op 18 juli 2011 uit Mogadishu is vertrokken, is er voor hem volgens de staatssecretaris geen beletsel om te reizen naar en toegang te verkrijgen tot het door hem beoogd gebied van verblijf in Centraal- en Zuid-Somalië.

In aanvulling op het voorgaande en op zijn standpunt ten aanzien van de onder c genoemde voorwaarde, zoals hiervoor onder 4.1 weergegeven, heeft de staatssecretaris zich in het besluit nog op het standpunt gesteld dat niet is gebleken dat er onvoldoende opvang en ondersteuning van de kant van de familieleden van de vreemdeling aanwezig zal zijn en dat, nu uit paragraaf C24/24.7.2 van de Vc 2000 niet volgt dat de betrokken vreemdeling daadwerkelijk moet hebben gewoond in het gebied waar hij zich kan vestigen, van de vreemdeling kan worden verwacht dat hij elders in zijn land van herkomst verblijft. Nu de problemen van de zijde van , ongelooftwaardig zijn geacht, wordt aangenomen dat de vreemdeling zich onder staande heeft kunnen houden, zodat het niet aannemelijk is dat het reizen door Somalië, al dan niet door gebieden die door Al Shabaab worden gecontroleerd, voor hem onmogelijk is, aldus de staatssecretaris.

6.2. Het besluit, zoals hiervoor onder 4.1 en 6.1 weergegeven, geeft er blijk van dat de staatssecretaris voor de beoordeling of er voor de vreemdeling een vestigingsalternatief bestaat, aan de hand van de over het land van herkomst beschikbare informatie heeft gezien of aan de drie in paragraaf C4/2.3.2 van de Vc 2000 neergelegde voorwaarden is voldaan. Hetgeen de vreemdeling in beroep heeft aangevoerd, biedt geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in dit geval aan die voorwaarden is voldaan dan wel dat hij dat standpunt onvoldoende heeft gemotiveerd.

6.3. De vreemdeling, die - naar niet in geschil is - uit I afkomstig is en niet behoort tot een niet-Somali minderheid, betoogt terecht dat in zijn geval niet alleen aan de in paragraaf C4/2.3.2 van de Vc 2000 neergelegde voorwaarden moet zijn voldaan, maar tevens de uitgangspunten, zoals neergelegd in paragraaf C24/24.7.2 van de Vc 2000, in aanmerking moeten worden genomen bij de beoordeling of er voor hem een vestigingsalternatief bestaat. Anders dan de vreemdeling heeft betoogd, bestaat evenwel geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris die uitgangspunten bij voormelde beoordeling niet dan wel onvoldoende in aanmerking heeft genomen. De staatssecretaris heeft voor zijn standpunt dat

de vreemdeling een vestigingsalternatief kan worden tegengeworpen van belang kunnen achten dat de vreemdeling heeft verklaard dat zijn vader, de broer van zijn vader en diens kinderen op het platteland wonen en dat niet is gebleken dat zij onvoldoende opvang en ondersteuning kunnen bieden. Het niet nader gestaafde betoog van de vreemdeling dat de enkele omstandigheid dat hij familieleden op het platteland heeft wonen niet betekent dat hij met hen een nauwe familieband heeft en dat zij hem geen opvang en ondersteuning kunnen bieden, omdat zij zelf te lijden hebben onder de onveiligheid en de hongersnood die er in hun dorp heerst, is onvoldoende om aannemelijk gemaakt te achten dat in het geval van de vreemdeling geen vestigingsalternatief aanwezig is. Voorts bestaat, anders dan de vreemdeling heeft betoogd, geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat het reizen door Somalië, al dan niet door gebieden die door ... worden gecontroleerd, voor hem onmogelijk is. Immers, de staatssecretaris heeft, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.5 is overwogen, het asielrelaas van de vreemdeling in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten. Voorts kan het betoog van de vreemdeling dat, nu hij ondergedoken heeft gezeten, niet valt in te zien dat hij veilig zou kunnen reizen door een gebied dat onder controle staat van ... er niet aan afdoen dat de vreemdeling, naar hij zelf heeft verklaard, in maart 2011 zonder problemen naar zijn vader op het platteland is gereisd, waarbij hij tevens controleposten van ... is gepasseerd, en in juli 2011 zonder problemen via de luchthaven van ... zijn land van herkomst heeft verlaten. Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat voor de vreemdeling een vestigingsalternatief in Centraal- en Zuid-Somalië bestaat dan wel dat hij dat standpunt onvoldoende heeft gemotiveerd.

De beroepsgrond faalt.

7. Het beroep is ongegrond.
8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 25 november 2011 in zaak nr. 11/34588;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond;

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Klinkers, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

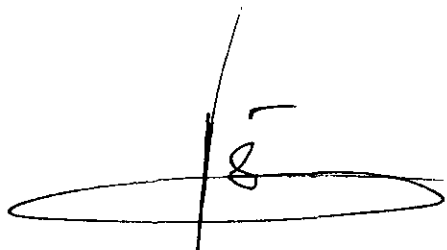
w.g. Klinkers
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 november 2012

549.

Verzonden: 14 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser